

deling vaster gebonden geheel is eenvoudiger, rustiger en zonder twijfel machtiger, meer geconcentreerd. Ieder stillevenwerk is een psychische uiting, ontspringend aan een onweerstaanbaren impuls, is de transcriptie van een in stilte en eenzaamheid doorleefde gevoelsstemming. Kleurcombinatie, toon- en lichtkarakter, de graad van helderheid, de meerdere of mindere luchtigheid of gelijkmatigheid van behandeling, het mouvement van den toets verraden den toonaard dier stemming.

Daarom kunnen zij rustig terugkeeren, diezelfde of gelijksoortige dingen uit hetzelfde leven, uit dezelfde omgeving, een damesinterieur van verfijnde luxe en gecultiveerden smaak, waarin niets te veel doet, niets een te luiden toon aanneemt, niets de behagelijke, vriendelijke rust verstoort. Diezelfde mooie, zoowel precieus als eenvoudige, daagsche dingen, telkens weer in ander licht, in andere combinatie en tegenstelling, in een ander dagmoment, met een ander oog gezien, met een anderen blik overschouwd, telkens weer, nu in een haastiger, onrustiger, dan in een gelatener, onverstoorder tempo weergegeven en bijna altijd gezet tegen een egaal-grijzen, fijnen fond. Met resolute zekerheid kiest de schilderes haar kleuren, mengt ze op het palet, vleit en schikt ze direct, vlug en lichtig, op het doek. Van aarzeling, van zoeken is geen sprake, van eenige smoezeligheid dan ook nooit het geringste spoor. De aarzelloosheid van het rechtstreeksche opleggen der verven brengt hare zuiverheid en bloemige frischheid van zelf mede.

Dat in een dames-interieur als dat dezer schilderes evenals in haar werk bloemen een groote en bevoorrechte plaats innemen, spreekt al van zelf, bloemen van menigerlei aard en kleur: witte en rose azalea's in rood-aarden potten, soms in een zacht-blauw porceleinen kom of in een turquoise vaas tegen zilvergrijzen achtergrond; ook wel tulpen van verschillende kleuren, witte of paarsch-rose rozen, breed en teer neergezet tegen een stil grijs, ofwel witte sneeuwbesjes, mat-groene cactussen, groenig-grijze distels en donker-roode, gele en grauw-witte schermbloemen. Teere en zachte bloementinten contrasteeren niet zelden met sterker, opener kleuren van vruchten. Soms voert een wanordelijk hoopje, veeltintig gekafte Fransche boekjes een coquet spel met een paar stemmige gebruiksvoorwerpen, een ernstig, diep-blauw tafelkleed, of enkele nietige verf- en oliefleschjes, en een paar bescheiden, donker-tonige foto's of schilderstudies tegen een muur op den achtergrond.

Onder het rijpste, meest bezonken werk, gedaan in een tot ware maîtrise opgevoerde techniek, behoort een groot stuk in de hoogte van reeds eenige jaren geleden, het „Dameshoedje” van 1920 of '21, een waar museumstuk, al bevindt het zich, wonderlijkerwijze, nog steeds in de werkplaats, waar het ontstond. Losjes geschilderd tegen een parelgrijs fond, hangt het zwarte met een lichte bloem getooide hoedje aan het kapstokje, gewichtloos,